

arbejdsplads, kan der foretages almindeligt kilometerfradrag for bilbrostrækningen. De gældende regler vil indebære, at dette også vil komme til at gælde den kommende Øresundsforbindelse.

Efter svenske regler indrømmes der, efter et bundfradrag på 7.000 SEK, fradrag for den faktiske udgift til broafgift. Det gælder dog ikke for grænsegængere med bopæl i Danmark og arbejde i Sverige. De beskattes efter særlige regler, der ud over sociale bidrag indebærer en bruttoskat på 25 pct., hvor der ikke er adgang til noget fradrag.

Spm. nr. S 939

Til undervisningsministeren (6/1 2000) af:
Frank Dahlgaard (UP):

»Hvorledes skal Undervisningsministeriets brev af 13. september 1999 (3. og 4. afsnit) til statsautoriseret revisor Ib Østlund forstås, når det sammenholdes med ministeriets skrivelse af 15. november 1995, hvor ministeriet meddeler, at Ib Østlunds skrivelse af 13. november 1995 er ugyldig?«

Begrundelse

Den 18. august 1995 var 41 revisor-studerende til skriftlig eksamen i »skatteret II og erhvervsjura« på Niels Brock Business College i København. De bestod alle med glans og havde oven i købet klaret at løse en opgave, som formelt var uløselig, fordi der var en fejl i eksamensopgaven. Særlig iøjnefaldende var det, at de havde løst den forkerte opgave på nøjagtig samme måde

De 41 revisorstuderende havde alle fulgt samme private kursus som forberedelse til eksamen. Det specielle er, at læreren på dette kursus samtidig var medlem af opgavekommissionen, som havde lavet eksamensopgaven!

Eksamens to censorer bemærkede naturligvis de påfaldende ensartede opgavebesvarelser og slog straks alarm til Undervisningsministeriet. De var ikke i tvivl om, at de studerende havde fået kendskab til eksamensopgaven gennem deres lærer, som de havde modtaget privat undervisning hos.

Censorerne blev imidlertid af Undervisningsministeriet pålagt at afgive karakterer for eksamenopgaverne, og dét gjorde de så, men under forbehold for tilbagekaldelse af disse karakterer, såfremt en undersøgelse af forholdene omkring eksamen kunne bekræfte mistanken om svindel.

Undervisningsministeriet foretog imidlertid ikke nogen tilbundsgående undersøgelse, men videregav hurtigt karaktererne til de studerende, som derved havde bestået eksamen.

Den ene af censorerne, statsautoriseret revisor Ib Østlund, har siden i forståelig forargelse over det passerede søgt at få Undervisningsministeriet til at rette den forvaltningsfejl, der er tale om.

Foreningen af Registrerede Revisorer har bakket censor Ib Østlund op i hans bestræbelser på at få sagen ordentligt behandlet.

Statsautoriseret revisor og censor Ib Østlund har sammen med spørgeren søgt at få gennemført en tilbundsgående politiuundersøgelse af sagen, ligesom de har forsøgt at få Ombudsmanden til at gå ind i sagen. Alt sammen forgæves, men Ib Østlund og spørgeren har ikke opgivet sagen.

I et brev af 13. september 1999 fra Undervisningsministeriet til Ib Østlund gør ministeriet det klart, man ikke har beføjelser til at foretage sig noget konkret i eksamenssagen. Dette er opsigtsvækkende og forbløffende, fordi ministeriet derved reelt bekræfter, at man ikke har haft nogen beføjelse til at tilbagekalde Ib Østlunds brev af 13. november 1995 til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen - hvilket man imidlertid gjorde med et brev af 15. november 1995.

På denne baggrund anmodes undervisningsministeren om at forklare, hvad der egentlig foregår - og er foregået - i ministeriet i denne sag.

Svar (13/1 2000)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Frank Dahlgaard skriver i sin begrundelse for spørgsmålet, at Undervisningsministeriet ved sit brev af 13. september 1999 »reelt bekræfter, at man ikke har haft nogen beføjelse til at tilbagekalde Ib Østlunds brev af 13. november 1995 til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvilket man imidlertid gjorde med brev af 15. november 1995.«